

ת"פ 5491/11/14 - מדינת ישראל נגד טום נובה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5491-11-14 מדינת ישראל נ' נובה
בפני כבוד השופט דב פולוק
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טום נובה

הנאשם

הכרעת - דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

הנאשם הואשם בכתב האישום בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

לטענת המאשימה, בתאריך 10.6.2013 סמוך לשעה חצות במגדל דוד בירושלים תקף הנאשם את סיגל קופרמן (להלן: "סיגל"). הנאשם תקף את סיגל בעקבות ויכוח ביניהם ושפך עליה קפה. לטענת המאשימה במעשה זה גרם הנאשם למתלוננת כוויה מדרגה א בצד הימני של בטנה וחולצתה הוכתמה בכתמי קפה.

הנאשם מכחיש את ביצוע העבירה וטוען שהקפה נשפך מידי בטעות כפי שעולה מן העדות שמסר במשטרה לאחר האירוע ביום 10.6.2014, אשר נגבתה על ידי רס"ר קסיס (מסומנת ת/2):

"אני לא שפכתי קפה על סיגלית"

...

בכניסה עמד האחמ"ש שלי בחור בשם יצחק וסיגלית ... תורנית ערב. אני אמרתי לה שזו לא פעם ראשונה שדבר כזה קורה ושהיא לא מתאימה לתפקיד שלה, נכנסתי למוזיאון חתמתי את כרטיס העבודה ויצאתי לכניסה של המוזיאון... בחוץ הייתה סיגלית והאחמ"ש שלי ... אמר לי שהוא הולך לעשות לי קפה ... אני נשארתי עם סיגלית והתחיל ויכוח, אני אמרתי לה שהיא לא מתאימה לתפקיד שלה והיא אמרה "טום אתה לא מדבר אלי בצורה יפה ואני רוצה שתעזוב את המקום" אני עניתי שאני לא עובד אצלה אלא בחברת השמירה.

ברגע זה הגיע האחמ"ש שלי עם כוס קפה, הוא אמר לי תיקח את הכוס ואני תוך כדי דיברתי והסתכלתי על סיגלית לא ראיתי את הכוס, רציתי לקחת ולא החזקתי נכון ואז הוא נפל על הרגליים שלי, איך זה שהיא קיבלה את הקפה אני לא יודע, אני אמרתי לה שאני מאוד מצטער, אבל היא אמרה שאני צריך לעזוב את מקום העבודה, אחרי עשר דקות שכבר הפסקתי לדבר איתה היא חזרה אליי ושאלה "אתה יודע שהקפה היה חם?"

...

אני לא שפכתי עליה, זה יצא כך פשוט נפל לי מהידיים."

בדומה לעדות שמסר במשטרה גם בפני בית המשפט העיד הנאשם כי:

"יצחק דהן עם כוס הקפה שהוא הכין בקומה 1 - של המוזיאון התחיל להתקרב מצד שמאל שלי ... כשסיגלית מולי ... המשכתי לדבר עם סיגלית והסתכלתי על הפנים שלה ועם יד שמאל שלי ניסיתי לקחת את כוס הקפה ... ולא הצלחתי לתפוס את הכוס בגלל שהכוס כבר לא הייתה במקום שאותה ראיתי לפני שהפינתי את הפנים בחזרה להמשיך לשוחח עם סיגלית. לא הצלחתי לקחת את הכוס אבל אצבעות יד שמאל שלי נכנסו בתוך הכוס של הקפה והכוס התחילה להתהפך על היד שלי ואופן אינסטינקטיבי ניסתי לתפוס אותה לפני שהיא תיפול. לא הצלחתי לתפוס את הכוס והיא נפלה. הקפה שהיה בתוך הכוס נשפך על היד שלי וגם על רגל שמאל שלי וגם באופן אינסטינקטיבי אמרתי "סליחה", אני אמרתי את הסליחה באופן אינסטינקטיבי מתוך נימוס ולא למישהו ספציפי.

לשאלת בית המשפט אני לא ראיתי שהקפה נשפך על עוד מישהו בגלל שזה נשפך ואני ניסיתי לתפוס אותה. באופן אינסטינקטיבי יצחק דהן וסיגלית נסוגו לאחור ולא ראיתי שום סימנים שהקפה מהכוס הזו הגיע עד אליהם.

לשאלת בית המשפט יכול להיות שהקפה גם נשפך על סיגלית באותו מקרה אני אומר שכמה טיפות יכלו להגיע כיוון שמדובר בכוס נופלת אבל אני לא ראיתי את זה".

(ע' 31-32 לפרוטוקול הדיון מיום 6.12.2016).

עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש קבועה בסעיף 380 לחוק העונשין לפיו:

התוקף חברו וגורם לו בכך חבלה של ממש, דינו - מאסר שלוש שנים.

תחילה נבדוק האם במקרה דנן התקיים היסוד העובדתי של עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה הכוללת בתוכה רכיב תוצאתי של גרימת חבלה של ממש.

סעיף 378 לחוק העונשין מגדיר מהי "תקיפה":

עמוד 2

המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, גז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות.

שפיכת כוס ובתוכה נוזל רותח על אדם אחר נכנסת לגדר תקיפה לפי הגדרת הסעיף, ומהווה הפעלת כוח של חום על אדם באם היה בנוזל הרוחת לגרום נזק לאדם הנתקף.

על מנת להוכיח שנגרמה לסיגל "חבלה של ממש" הציגה המאשימה תעודה רפואית מן המרכז הרפואי טר"ם אליו פנתה לאחר האירוע בהוראת השוטרים בתחנת המשטרה. סיגל ניגשה לסניף רפואת החירום טר"ם שברוממה והרופא שבדק אותה קבע כי היא סובלת מכוויה בבטנה.

מהטופס המשטרתי בדבר הודעה על בדיקה רפואית מיום 10.6.2013 ובו בקשה לבדוק את סיגל קופרמן

עולה שד"ר אשקר פאדי מ.ר. 10484 בדק את סיגלית קופרמן בטר"ם רוממה ביום 10.6.2013 בשעה 3:00 (מסומן ת/1):

"הנ"ל טוענת ששפכו עליה קפה חם, נכוותה בבטן וברגל ימין. מאז אודם וכאבים מקומיים.

בדיקה - כווייה דרגה 1 באזור בטן ימנית "

הנאשם העלה טענה לפיה מספר הרישיון בחותמת שעל התעודה הרפואית שהוגשה אינו תואם את מספר רישיונו של ד"ר אשקר פאדי.

בעניין זה, הרי שמחד גיסא סיגל פנתה לסניף רפואה דחופה טר"ם שבו מועסקים מספר רופאים ואין למטופל, בדרך כלל, יכולת לבחור את הרופא המטפל מראש וקשה להניח שיש כאן קנוניה שתוכננה מראש. ועל כן סביר להניח שהמידע הרשום בתעודה הרפואית לפיה נגרמה לסיגל כווייה בבטנה נכון.

אולם, מאידך גיסא אין זה ראוי שמספר הרישיון הרשום בחותמת לא יהיה תואם את מספר רישיונו הנכון של הרופא.

בהמשך לכך נתן בית המשפט ביום 10.7.2017 החלטה לפיה הוא הורה:

"על משרד הבריאות אגף רישוי מקצועות רפואיים להמציא לבית המשפט בתוך 21 יום תע"צ בו מצוין שמו של הרופא שאחז במספר רישיון רפואי 10484 ביום 10/6/13"

בעקבות החלטה זו המציא משרד הבריאות ביום 18.12.2017 תעודת עובד ציבור לפיה: "ד"ר אשקר פאדי ... הינו בעל רישיון קבוע לעסוק רפואה במדינת ישראל שמספרו 125463 מתאריך 24.02.2014. לד"ר אשקר פאדי היה היתר זמני לעסוק ברפואה שמספרו 1048 מתאריך 03.05.2013 ועד לתאריך 03.11.2013...".

לתעודת עובד ציבור זו הגיב הנאשם ביום 15.4.2018 כי הוא אינו מטיל ספק בדבר היותו של ד"ר אשקר רופא, אולם החותמת שעל גבי התעודה הרפואית שהוצגה אינה מספר רישיונו של ד"ר אשקר שכן רישיונו הזמני של ד"ר אשקר היה

בעל מספר 10480 ואילו מספר הרישיון בחותמת שעל גבי התעודה הרפואית הינו 10484.

חיפוש שערך הנאשם במאגר מידע פתוח לציבור באתר הרשמי של משרד הבריאות העלה שמספר הרישיון 10480 שייך אף הוא לרופאה אחרת בשם ד"ר פנינה גרין.

לאור האמור איני סובר כי יש בפגם האמור בחותמת כדי לפסול את המידע הרפואי בדבר הכווייה שנגרמה לסיגל באותו ערב, אולם כאמור, אין זה ראוי שיוגש באופן זה מסמך רשמי לבית המשפט.

מלבד התעודה הרפואית הרי שעלינו לבחון גם את השאלה האם הקפה היה רותח בעת שנשפך:

בעניין זה העיד הנאשם כי:

"הקפה שנשפך על היד שלי לא היה מספיק חם כדי לגרום לכווייה בגלל שהקפה הזה יצחק דהן הכין בתמי בר שנמצא בקומה 1 - של המוזיאון וזה מרחק די גדול עד הכניסה למוזיאון שם עמדתי ... אני לא נכוויתי מהקפה שנשפך עליי".

(ע' 33 לפרוטוקול הדיון מיום 6.12.2016).

הנאשם גם צרף תמונות של המרחק שלוקח ללכת מן המקום בו הכין יצחק דהן את הקפה ועד למקום בו היו הנאשם וסיגל הדרך שעבר יצחק עם כוס הקפה ממקום הכנתו (מסומן נ/4).

גם יצחק דהן העיד על הזמן שלקח לו ללכת את המרחק מנקודת הכנת הקפה חזרה למקום בו היו נאשם וסיגל. בפעם הראשונה העיד על כך יצחק במהלך העדות שמסר ביום 13.1.2016 לפיה:

"ש. איפה עשית את הקפה..."

ת. למטה, בחדר אוכל עובדים

ש. מה הייתה הטמפרטורה של הקפה כשמסרת אותו לנאשם

ת. יצא מתמי בר בקומה למטה והייתי צריך לעלות קומה אחת ולצאת החוצה

ש. כמה זמן אתה מעריך לקח מהרגע שהכנת את הקפה בתמי בר ועד לרגע שמסרת אותו לנאשם

ת. עם כל הצפיפות שהייתה שם אולי 3 או 4 דקות"

(ע' 14 לפרוטוקול הדיון מיום 13.1.2016).

ובפעם השנייה במהלך העדות הנוספת שמסר בבית המשפט ביום 10.7.2017 העיד כי:

"לשאלת בית המשפט - כמה זמן לוקח להגיע מהמקום שם הכנת את הקפה עד המקום שם העברת את הכוס

לנאשם

ת. זה לעלות קומה אחת וגם צריך לקחת בחשבון שאנחנו עוברים בין אנשים, זה יכול לקחת עד שתי דקות".

(ע' 58-59 לפרוטוקול הדיון מיום 10.7.2017).

מן האמור אנו למדים שמדובר על מרחק הליכה של בין שניים לארבע דקות, כאשר ניקח בחשבון שהליכה עם כוס ביד הינה כמובן איטית יותר. כמו כן, עצם הכנת הקפה וערבובו מוריד מעט מחום המשקה בהשוואה לכוס מים רותחים הבאים ישירות ממתקן המים.

סביר להניח שהכוס שהוגשה לנאשם הייתה עדיין חמה מאוד אולם מעט פחות מכוס מים רותחים ישירות ממתקן מים. חום המים גם הוא מעלה ספק מסוים באשר לכוחם לגרום כוויה. הנאשם העיד שהקפה שנשפך עליו לא גרם לו כל כוויה ביד. עם זאת כוויה תלויה גם בכמות המשקה שנשפך ובאזור עליו הוא נשפך. אולם, על אף האמור אין לפסול את האפשרות שכמות גדולה של קפה שעמדה בכוס שתי דקות ונשפכה ישירות באזור רגיש כמו עור הבטן עלולה לגרום כוויה קלה.

גם אם נניח, לאור האמור כי במקרה דנן מולאו, לכאורה, תנאי היסוד העובדתי הנדרשים לשם ביצועה של עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש, הרי שכדי להוכיח כי הנאשם ביצע את העבירה כאמור עלינו להוכיח כי גם היסוד הנפשי הנדרש התקיים במקרה דנן.

היסוד הנפשי הנדרש לצורך ביצועה של עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש הינו יסוד נפשי של מודעות למעשה. עלינו להוכיח שהנאשם היה מודע הן לעצם ביצוע העבירה והן לאפשרות התרחשות התוצאה הנובעת מהמעשה.

כפי שעולה מהודעתו של הנאשם במשטרה (מסומנת ת/2) ומעדותו בבית המשפט, אותן הבאנו לעיל, הנאשם גורס שהקפה שנשפך מידי נשפך בטעות. הוא טוען כי הקפה נמסר לידי השמאלית, שהיא ידו החלשה, על ידי מר יצחק דהן, ובניסיון לאחוז בכוס ולקחתה מידי יצחק הנוזל מתוך כוס נשפך עליו ויתכן שנשפך גם על סיגל, ובשל כך הוא אף התנצל בפניה.

עוד מציין הנאשם שעצם הרעיון להכין קפה היה רעיון של יצחק "על מנת להרגיע את הרוחות" והוא לא התבקש לעשות זאת על ידי הנאשם.

לעומת זאת, מגרסתה של סיגל עולה שהנאשם שפך עליה את הקפה בכוונה:

"כשהוא נכנס היה מאוד מאוד עצבני והתחיל להטיח בי האשמות וקללות בצורה מאוד מאיימת - הוא אמר שאני לא יודעת את העבודה שלי ואני לא יודעת שום דבר ושאני מיותרת כמו כיסא ... הוא קילל אותי. מאוד חששתי ומאוד נבהלתי וניסיתי להרגיע אותו. איציק אמר לו להירגע ואמר שהוא הולך להכין לו (לנאשם) קפה. ברגע שאיציק חזר והגיש לו את כוס הקפה ביד תוך שהוא ממשיך לגדף הוא התקרב אליי ואיים כמה שניות אחרי שהביא לו את הקפה, בהנפת יד מכוונת הוא הטיח לי את הקפה כשהוא אומר מראש 'אוי סליחה' "

עם חיוך ציני ובמרחק אפס הוא הטיח לי את הקפה כשהוא רותח על עור הבטן והרגל.

...

ש. למה את חושבת שהנפת היד הייתה מכוונת

ת. ... בגלל שלפני שהוא עשה את זה הוא התנצל תוך כדי עשייה. הוא גם היה קרוב מאוד והיה לו מבט בעיניים והיה מאוד עצבני

...

... הייתה לי צריבה מאוד חזקה בבטן בדרגה ראשונה. קיבלתי טיפול בטר"ם , משחה וחבישה וכשבוע סבלתי מכאבים עד שזה החלים".

(ע' 8-9 לפרוטוקול הדיון מיום 13.1.2016).

עד נוסף לאירוע היה מר איציק דהאן, שהיה אחראי משמרת במוזיאון בעת האירוע (להלן: "איציק"). איציק הוא זה שניגש להכין את הקפה, על דעת עצמו, על מנת להרגיע את הרוחות, ומסר אותו לנאשם.

מהודעתו של איציק במשטרה אשר נגבתה ע"י רסר ניאל דבאח ביום 8.7.2013 (מסומנת נ/1) עולה כי:

"... טום היה כל כך עצבני ... התחיל לצעוק עליי ועל סיגל ... "איזו מנהלת את על מה את מקבלת משכורת" היא ענתה לו שזה לא עניינו ואמרה לו שעכשיו ייכנס לעבודה ... בכניסה הוא המשיך להשתולל להקניט את סיגל ... היא ענתה לו ואני לשם שינוי הלכתי להכין לו כוס קפה ... לאחר שחזרתי ראיתי אותם עדיין מתווכחים נתתי לו את כוס הקפה החם שהכנתי ביד ואסביר הוא היה במרחק של נגיעה מסיגל אולי של כחצי מטר ואפילו פחות ואני הושטתי ידי אל כיוון ידו והוא החזיק את הכוס בעוד אני מחזיק את הכוס אתו הוא עשה תנועה של שפיכת הכוס אל כיוון סיגל שעמדה ממש מולו וראיתי הנוזל הקפה החם מושפרץ אל הבטן של סיגל כך שהרטיב אותה בנוזל חם מאוד. הסתכלתי עליו ושאלתי אותו מה זה והוא אמר מצטער נפל מהיד. סיגל בכתה ואמרה לי איציק אני רוצה להגיש תלונה במשטרה ועודדתי אותה ושני שוטרים שהיו בקרבת מקום לקחו אותה ואת טום לתחנת המשטרה.

ש. האם טום התכוון לשפוך את הקפה על סיגל מנקודת הראות שלך לאירוע ...?

ת. בגלל השתלשלות האירוע ועצם אי הכניסה למתחם והסיטואציה שנוצרה לטעמי הוא עשה כך במכוון.

ש. האם טום שפך את הקפה מיד שהגשת לו אותו ליד?

ת. כן

ש. האם טום הצטער על מעשיו

ת. כן. לא התכוונתי מצטער... אני ראיתי והרגשתי את תנועת ידו של טום שמכוון את..."

מהודעתו של איציק במשטרה עולה כי בעת שמסר את ההודעה סבר איציק שהנאשם שפך את הקפה על סיגל בכוונה. הוא נימק את גרסתו ב"השתלשלות האירוע". כלומר כבר בגרסה שמסר במשטרה עולה סברה לפיה מסקנתו הייתה שהקפה נשפך בכוונה, ולא עולה מהם וודאות מוחלטת לכך שראה פיזית נוזל חם מכוס נשפך בכוונה. את מעשה השפיכה עצמו הוא מתאר כך שהנאשם "הושטתי ידי אל כיוון ידו והוא החזיק את הכוס בעוד אני מחזיק את הכוס אתו הוא עשה תנועה של שפיכת הכוס אל כיוון סיגל שעמדה ממש מולו וראיתי הנוזל הקפה החם מושפרץ אל הבטן של סיגל כך שהרטיב אותה בנוזל חם מאוד. הסתכלתי עליו ושאלתי אותו מה זה והוא אמר מצטער נפל מהיד".

איציק גם העיד בפני בית המשפט פעמיים. בעדותו הראשונה בבית המשפט ביום 13.1.2016 העיד כי:

"ראיתי שטום בעצבים והוויכוח גדול הלכתי לעשות לו קפה ... כדי להרגיע את העניינים ... נתתי לטום את הקפה ואולי הסטתי את העניינים שלי לרגע, לשנייה, אז סיגל כמעט צעקה כזאת כל הקפה היה לה על הבטן. את השנייה של שפיכת הקפה לא ראיתי. היינו במרחק חצי מטר אני וסיגל מטום

...

יש אולי שנייה אחת בזה שאיך שהתנועה נעשתה לא ראיתי אבל ראיתי את הנוזל עף מהכוס לבטן של סיגל

...

יושרי אומר לי שזה לא יכול להיות בטעות ... כי יש שם הרבה עצבים, הרבה מאוד עצבים. משני הצדדים דרך אגב"

(עמ' 13-14 לפרוטוקול הדיון מיום 13.1.2016).

בעדות הראשונה שמסר איציק מתחזק הספק, שכן הוא לא בטוח האם ראה את רגע השפיכה או שבדיוק פספס שנייה זו והסתכל לכיוון אחר. על אף זאת העד עדיין מעיד כי הנאשם שפך את הקפה החם מהכוס על סיגל בכוונה.

איציק הוזמן להעיד פעם נוספת, כעד מטעם בית המשפט, ביום 10.7.2017:

"אני מנסה להתמקד בתמונה ולהעלות אותה לראשי באותו רגע, היינו שם הרבה אנשים ... הקפה נשפך על סיגל, ואני מצפונית עלול לשלם ביוקר אם אגיד שזה הנאשם או מתוך דחיפה או מכה זה אפשר שזה יישפך.

...

שאלת בית המשפט - אם ירדתי לסוף דעתך אתה אומר שיכול להיות שהוא שפך את הקפה על סיגל במתכוון אך באותה מידה ייתכן שהקפה נשפך עליה בטעות

ת. כן. זה בדיוק מה שאני אומר. זה עניין של שניות והעין אולי לא ראתה מספיק טוב כדי לקבוע".

(ע' 53-54 לפרוטוקול הדיון מיום 10.7.2017).

איציק ממשיך ומעיד כי:

"לגבי העדות במשטרה ... אני עומד אחרי כל מילה ... השאלות של המשטרה היו שאלות "קרות" כן או לא וזה מה שזרקתי לחלל האוויר באותו רגע ... כשאני יושב ומנסה לחשוב על הדברים האלה, אתה יודע כמה סיטואציות יכולות לצאת מאותו רגע שמישהו מוסר קפה למישהו אחר, אתה עומד יד מול יד ודברים יכולים לקרות בכוונה או לא בכוונה.

...ש. נשפך שם קפה

ת. לדעתי כן. נשפך שם קפה.

...

היה קפה ... לסיגל היה קפה על החולצה שלה. נשפך עליה קפה.

...

אני מפחד שכול שאני חושב על הדבר הזה שמה שאמרתי לא היה מדויק ובאמת הקפה נשפך בטעות"

(עמ' 55-56 לפרוטוקול הדיון מיום 10.7.2017).

בעדות השנייה שמסר הנאשם בבית המשפט הוא מטיל ספק ממשי באם הנאשם שפך את הנוזל מתוך הכוס על סיגל בכוונה או בטעות.

אני סובר שלאור נסיבות המקרה התלבטותו של איציק מתקבלת על הדעת. שכן לא הנאשם הוא שהלך להכין את כוס הקפה כך שוודאי שמעשה זה לא תוכנן מראש, וקשה מאוד לדעת בפועל האם הנוזל החם בכוס נשפך בטעות או בכוונה גם לאדם המתבונן באירוע האמור בעת התרחשותו.

אדם נוסף שנכח בעת האירוע היה מר נדב גרבר שהיה טכנאי במוזיאון בעת האירוע (להלן: "גרבר"). גרבר מסר בעדותו כי:

"... איציק הלך להכין לטום כוס קפה וכשנתן לו את הקפה אז הייתה איזה שהיא תנועת יד והקפה נשפך על סיגל. הוא תפס את הקפה ועשה כאילו הקפה נופל, ככה זה נראה לי לפחות

שאלת בית המשפט - האם אתה אומר שזו הייתה תנועת יד מכוונת

ת. ככה זה נראה לי

...

ש. מהמקום בו עמדת ... לא ראית את צד שמאל של הגוף שלי ... בגלל שקפצנו והכוס נפלה ואתה קלטת כשהכוס נפלה וזה נראה כאילו אני שפכתי, האם זו אפשרות

ת. אני הייתי יותר עם הפנים לגב שלך

...

ש. אתה ראית או לא ראית את האירוע

ת. ראיתי את האירוע

...

יש דבר אחד שאני רוצה להוסיף שלא הסתכלתי על הקפה כל הזמן

...

העמדה שלי שאני לא יודע מה קרה באמת אבל זה זכור לי שזה כן קרה במתכוון"

(עמ' 22-26 לפרוטוקול הדיון מיום 27.6.2016).

גם מעדותו של גרבר עולה מבין השורות הספק באשר לשאלה האם הנאשם התכוון לשפוך את הקפה על סיגל או שהקפה נשפך עליה בטעות.

כאן המקום להזכיר את הוראותיו של סעיף 34ב לחוק העונשין הקובע כי:

"34כב. (א) לא יישא אדם באחריות פלילית לעבירה אלא אם כן היא הוכחה מעבר לספק סביר."

לאור האמור החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ח תמוז, 20 יוני 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד יצחק וינר, הנאשם ומתורגמנית בית המשפט לשפה הרוסית גב' פוגצ'ובה.

